

Esplanadsystemet

Där gamla kåkar stodo tätt
och skymde ljuset för varandra,
dit sågs en dag med stång och spett
en skara ungfolk muntert vandra

Och snart i sky
stod damm och boss,
då plank och läkt
de bröto loss.

Det ruttna trät,
så torrt som snus,
det virvlar om
med kalk och grus.

Och hackan högg
och stången bröt
och väggen föll
för kraftig stöt.

Och skrapan rev
och tången nöp,
att taket föll
och skorsten stöp.

Från kåk till kåk
man sig beger,
från syll till ås,
allt brytes ner.

En gammal man går där förbi
och ser med häpnad hur man river.
Han stannar; tyckes ledsen bli,
när bland ruinerna han kliver.

-- "Vad skall ni bygga här, min vän?
Skall här bli nya Villastaden?"
-- "Här skall ej byggas upp igen!
Här röjes blott för Esplanaden!"

-- "Ha! Tidens sed: att riva hus!
Men bygga upp? -- Det är förskräckligt~"
-- "Här rivs för att få luft och ljus;
är kanske inte det tillräckligt?"

August Strindberg, 1883